

Minkä maan lakia sovelletaan? - Romania

SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Voimassa olevien lainvalintasääntöjen lähteet
 - 1.1 Kansalliset säännöt
 - 1.2 Voimassa olevat monenväliset sopimukset
 - 1.3 Pääasialliset voimassa olevat kahdenväliset sopimukset
- 2 Lainvalintasääntöjen soveltaminen
 - 2.1 Tuomarin velvollisuus soveltaa lainvalintasääntöjä omasta aloitteestaan
 - 2.2 Renvoi
 - 2.3 Liittymän muuttuminen
 - 2.4 Poikkeukset normaaliin lainvalintasääntöjen soveltamiseen
 - 2.5 Vieraan valtion lain sisällön selvittäminen
- 3 Lainvalintasäännöt
 - 3.1 Sopimusvelvoitteet ja oikeustoimet
 - 3.2 Sopimukseen perustumattomat velvoitteet
 - 3.3 Henkilöoikeudellinen asema ja sen vaikutus henkilötietoihin (nimi, asuin- ja kotipaikka, oikeuskelpoisuus)
 - 3.4 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen, mukaan lukien adoptio
 - 3.4.1 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen
 - 3.4.2 Adoptio
 - 3.5 Avioliitto, avoliitto, muu parisuhde, avioero, asumusero, elatusvelvollisuus
 - 3.5.1 Avioliitto
 - 3.5.2 Avoliitto ja muu parisuhde
 - 3.5.3 Avio- ja asumusero
 - 3.5.4 Elatusvelvollisuus
 - 3.6 Avio-oikeuden alainen omaisuus
 - 3.7 Testamentit ja perinnöt
 - 3.8 Kiinteä omaisuus
 - 3.9 Maksukyvyttömyys

1 Voimassa olevien lainvalintasääntöjen lähteet

1.1 Kansalliset säännöt

Romaniassa kansainvälisen yksityisoikeuden kansallisiin lähteisiin kuuluvat perustuslaki, siviililain VII osasto ja siviiliprosessilaki sekä erilaiset erityislait, jotka liittyvät vieraiden valtioiden kansalaisia, yrityksiä, kaupparekisteriä ja kansalaisuutta koskevaan kansainväliseen yksityisoikeuteen.

1.2 Voimassa olevat monenväliset sopimukset

Kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevän Haagin konferenssin tekemät yleissopimukset, jotka koskevat siviiliprosessia, yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimusten poistamista, asiakirjojen tiedoksiantoa, todisteiden hankkimista, oikeussuojan saatavuuden helpottamista, kansainvälistä lapsikaappausta yksityisoikeuden alalla, lastensuojelua, adoptiota, oikeuspaikan valintaa ja elatusvelvoitteita.

Euroopan neuvoston yleissopimukset, jotka koskevat kauppaoikeuden alalla sovellettavaa sovittelua, lapsen huoltoa koskevien päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa, ulkomaisesta lainsäädännöstä saatavia tietoja, adoptiota, avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten oikeudellista asemaa ja kansalaisuutta.

Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukset, jotka koskevat naisten ja lasten oikeuksia, lasten elatusavun kansainvälistä perintää, välimiesmenettelyä, immuniteettiä, kuljetuksia, henkistä omaisuutta, sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta, pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta, yhteentörmäyksiä merellä, vanhentumisaikoja ja myyntisopimuksia.

1.3 Pääasialliset voimassa olevat kahdenväliset sopimukset

Romania on tehnyt sopimuksen oikeusavusta siviiliasioissa Albanian, Algerian, Belgian, Bulgarian, Egyptin, Espanjan, Etelä-Korean, Italian, Itävallan, Kiinan, Kreikan, Kuuban, Makedonian, Marokon, Moldovan, Mongolian, Puolan, Ranskan, Serbian, Slovakian, Slovenian, Syyrian, Tšekin, Tunisian, Turkin, Ukrainan, Unkarin, Venäjän ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa.

2 Lainvalintasääntöjen soveltaminen

Vieraan valtion lain soveltamista voi esittää tuomioistuin tai asianosainen omasta aloitteestaan oikeussuhteessa, johon sisältyy kansainvälisiä tekijöitä. Aktiivisessa roolissa toimiva tuomioistuin voi esittää omasta aloitteestaan vieraan valtion lain soveltamista, jos tämä on Romanian lainvalintasäännön mukaan mahdollista, ja pyytää asianosaisia harkitsemaan sitä. Kuka tahansa asianosainen voi kuitenkin halutessaan vedota tuomioistuimessa vieraan valtion lakiin saatavuusperiaatteen mukaisesti.

2.1 Tuomarin velvollisuus soveltaa lainvalintasääntöjä omasta aloitteestaan

Vieraan valtion laki, johon sisältyvät aineellisen oikeuden säännökset (myös lainvalintasäännöt), paitsi jos asianosaiset ovat valinneet sovellettavaksi vieraan valtion lain, säädösten ja sopimusvelvoitteiden muotoon sovellettavaa vieraan valtion lakia koskevat tapaukset. Lisäksi muista erityistapauksista määrätään kansainvälisissä sopimuksissa, joiden sopimuspuoli Romania on Euroopan unionin oikeuden tai lainsäädännön nojalla.

Jos vieraan valtion laissa on takaisinviittaus Romanian lakiin tai jonkin muun valtion lakiin, sovelletaan Romanian lakia, ellei nimenomaisesti ole säädetty muuta.

Katso siviililain 2559 ja 2560 §.

2.2 Renvoi

Vieraan valtion laki, johon sisältyvät aineellisen oikeuden säännökset (myös lainvalintasäännöt), paitsi jos asianosaiset ovat valinneet sovellettavaksi vieraan valtion lain, säädösten ja sopimusvelvoitteiden muotoon sovellettavaa vieraan valtion lakia koskevat tapaukset. Lisäksi muista erityistapauksista määrätään kansainvälisissä sopimuksissa, joiden sopimuspuoli Romania on Euroopan unionin oikeuden tai lainsäädännön nojalla.

Jos vieraan valtion laissa on takaisinviittaus Romanian lakiin tai jonkin muun valtion lakiin, sovelletaan Romanian lakia, ellei nimenomaisesti ole säädetty muuta.

Katso siviililain 2559 ja 2560 §.

2.3 Liittymän muuttuminen

Tapauksia, joissa sovelletaan aina vanhaa lakia, vaikka yhdistävä tekijä muuttuisi, ovat esimerkiksi viimeistä kansalaisuutta koskeva laki (päätös, joka koskee oletettua kuolemaa, poissaoloa tai katoamista), laki, jota sovelletaan lapsen syntymähetkellä hänen vanhempiansa avioliiton vaikutuksiin (avioliitossa syntyneen lapsen vanhempi-lapsisuhde) sekä lapseen hänen syntymähetkellään sovellettava kansallinen laki (avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen vanhempi-lapsisuhde).

Tapauksia, joissa vanha laki on etusijalla uuteen lakiin nähden, vaikka yhdistävä tekijä muuttuisi, ovat esimerkiksi sen valtion laki, josta omaisuus on toimitettu (tai ollaan toimittamassa), ja sopimuksen luonteenomaiseen suoritukseen liittyvän velallisen kotipaikan / rekisteröidyn toimipaikan laki sopimusta tehtäessä (sopimuksen).

Tapauksia, joissa voidaan soveltaa joko uutta tai vanhaa lakia, jos yhdistävä tekijä muuttuu, ovat seuraavat: sen paikan laki, jossa irtain omaisuus on sijainnut silloin, kun oikeuden luonut tai mitätöinyt oikeusseikka on ilmennyt (esineoikeuksien muodostuminen, siirtäminen tai päättäminen), sovellettava laki sinä ajankohtana ja siinä paikassa, missä eri ilmoitusmuodot toteutetaan (irtain omaisuus on aiemmin siirretty pois tai siirretään myöhemmin toiseen maahan), ja sen valtion laki, jossa omaisuus sijaitsi hallinta-ajan alussa tai jonne se on siirretty (oikeudeton hallinta).

Suotuisampaa lakia sovelletaan, vaikka yhdistävä tekijä muuttuu, jos kansalaisuutta vaihdetaan täysi-ikäisyyden saavuttamisen jälkeen, jos lapsi on syntynyt avioliiton ulkopuolella (ja hänellä on ollut syntymähetkellä kaksi kansalaisuutta).

2.4 Poikkeukset normaaliin lainvalintasääntöjen soveltamiseen

Vieraan valtion lakia ei sovelleta, jos se on vastoin yleistä järjestystä Romanian kansainvälisen yksityisoikeuden mukaista mukaisesti (jos se esimerkiksi johtaa tulokseen, joka on ristiriidassa Romanian ja Euroopan unionin peruseriaatteiden tai ihmisen perusoikeuksien kanssa), tai jos kyseisestä vieraan valtion laista on tullut täytäntöönpanokelpoinen Romanian lain vastaisesti. Jos vieraan valtion lakia ei sovelleta, sovelletaan Romanian lakia.

Poikkeustapauksessa kansainvälistä yksityisoikeutta koskevien kansallisten sääntöjen mukaan määräytyvä laki voidaan jättää soveltamatta, jos oikeussuhteella on hyvin etäinen yhteys kyseiseen lakiin. Silloin sovelletaan lakia, jolla on lähimmät yhteydet oikeussuhteeseen.

Jos oikeussuhteeseen sisältyy kansainvälinen tekijä, asetetaan etusijalle Romanian lain pakolliset säännökset. Vieraan valtion lain pakollisia säännöksiä voidaan soveltaa myös suoraan kansainvälisen tekijän sisältävään oikeussuhteeseen, jos oikeussuhteella on läheiset yhteydet kyseisen valtion lakiin ja asianosaisten oikeudet edellyttävät sitä.

Katso siviililain 2564 ja 2566 §.

2.5 Vieraan valtion lain sisällön selvittäminen

Tuomioistuin määrittää vieraan valtion lain sisällön sen säätäneiltä valtion elimiltä saamiensa todisteiden avulla, pyytämällä asiantuntijalausunnon tai muulla asianmukaisella keinolla. Vieraan valtion lakiin vetoavaa osapuolta voidaan vaatia todentamaan sen sisältö.

Katso siviililain 2562 §, kansainvälisestä oikeusavusta yksityisoikeuden alalla annetun lain nro 189/2003 30 §, Lontoossa vuonna 1968 tehty ulkomaisesta lainsäädännöstä saatavia tietoja koskeva eurooppalainen yleissopimus ja kohdassa 1.3 mainittujen valtioiden kanssa tehdyt kahdenväliset sopimukset.

3 Lainvalintasäännöt

3.1 Sopimusvelvoitteet ja oikeustoimet

Oikeustoimen aineellinen pätevyys määräytyy asianosaisten valitseman lain tai tekijän mukaan. Asianosaiset voivat valita lain, jota sovelletaan koko oikeustoimeen tai vain johonkin sen osaan.

Jos valinnanmahdollisuutta ei ole, sovelletaan sen valtion lakia, johon oikeudellinen asiakirja liittyy lähimmin (valtio, jossa luonteenomaisen suorituksen velallisella tai oikeustoimen tekijällä on sen tekopäivänä vakituinen kotipaikka tai rekisteröity toimipaikka). Jos tätä lakia ei voida yksilöidä, sovelletaan sen valtion lakia, jossa oikeustoimi on toteutettu.

Oikeustoimen muotovaatimukset määräytyvät sen sisältöä koskevan lain mukaan. Oikeustoimen katsotaan olevan pätevä, jos se täyttää jossakin seuraavista laeista asetetut ehdot: sen paikan laki, jossa se on toteutettu, oikeustoimen tehneen henkilön kansalaisuuslaki tai vakituisen asuinpaikan laki taikka oikeustoimen pätevyyden selvittävän viranomaisen noudattaman kansainvälisen yksityisoikeuden mukaan sovellettava laki.

Sopimusvelvoitteisiin sovellettava laki määräytyy Euroopan unionin oikeuden säännösten mukaisesti. Niiden soveltamisalan ulkopuolisissa asioissa kyseiseen oikeustoimeen sovelletaan kansallisia säännöksiä, ellei kansainvälisissä sopimuksissa tai muissa erityismääräyksissä toisin määrätä.

Katso siviililain 2640–2646 §.

3.2 Sopimukseen perustumattomat velvoitteet

Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki määräytyy Euroopan unionin oikeuden säännösten mukaisesti. Niiden soveltamisalan ulkopuolisissa asioissa sovelletaan asianosaisten välisen aiemman oikeussuhteen sisältöä koskevaa lakia, ellei kansainvälisissä sopimuksissa tai muissa erityismääräyksissä toisin määrätä.

Oikaisuvaatimuksiin, jotka perustuvat yksityisyyden ja henkilöön liittyvien oikeuksien rikkomiseen, sovelletaan vahingon kärsineen henkilön valinnan mukaan sen valtion lakia, jossa hänellä on vakituinen asuinpaikka, jossa vahinko on tapahtunut tai jossa vahingon aiheuttajalla on vakituinen asuinpaikka tai rekisteröity toimipaikka.

Vastineoikeuteen henkilöön liittyvissä rikkomuksissa sovelletaan sen valtion lakia, jossa julkaisu tai lähetys on jaettu.

Katso siviililain 2641 ja 2642 §.

3.3 Henkilöoikeudellinen asema ja sen vaikutus henkilötietoihin (nimi, asuin- ja kotipaikka, oikeuskelpoisuus)

Henkilön nimeen sovelletaan hänen kansallista lainsäädäntöään. Lapsen nimen antamiseen syntymähetkellä sovelletaan joko sen valtion lakia, jonka kansalaisia sekä vanhemmat että lapsi ovat, tai sen valtion lakia, jossa lapsi on syntynyt ja elänyt syntymästään lähtien.

Henkilön asuinpaikkaa koskee kansallinen laki.

Henkilön siviilisäätyyn ja oikeustoimikelpoisuuteen sovelletaan kansallista lakia. Tiettyyn oikeussuhteeseen liittyvään erityiseen oikeustoimikelvottomuuteen sovelletaan kyseistä oikeussuhdetta koskevaa lakia. Henkilöllisyyden alkaminen ja päättyminen määräytyy kunkin henkilön kansallisen lain mukaan.

Kun täysin oikeustoimikelpoiseen henkilöön kohdistetaan suojelutoimenpiteitä, sovelletaan sen valtion lakia, jossa hänellä on vakituinen asuinpaikka silloin, kun hänet asetetaan holhouksenalaiseksi tai toteutetaan muu suojelutoimenpide.

Katso siviililain 2570, 2572–2576 ja 2578–2579 §.

3.4 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen, mukaan lukien adoptio

3.4.1 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen

Avioliitossa syntyneen lapsen vanhempi-lapsisuhde vahvistetaan sen lain mukaan, jota lapsen syntymähetkellä sovelletaan hänen vanhempiansa avioliiton yleisiin vaikutuksiin. Jos vanhemmat ovat eronneet tai heidän avioliittonsa on purettu ennen lapsen syntymistä, sovelletaan lakia, joka on koskenut avioliiton vaikutuksia ero- tai purkamishetkellä. Tämä koskee myös avioliitossa syntyneen lapsen isyyden kieltämistä sekä lapsen nimen saamista.

Avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen vanhempi-lapsisuhde määräytyy lapsen syntymähetken kansallisuuden mukaisen sen kansallisen lain mukaan, joka koskee vanhempi-lapsisuhteen tunnustamista ja sen vaikutuksia sekä vanhempi-lapsisuhteen tunnustamisen kieltämistä. Jos lapsella on useita muitakin kansalaisuuksia kuin Romanian kansalaisuus, sovelletaan sen valtion lakia, joka on hänen kannaltaan suotuisin.

Katso siviililain 2603–2606 §.

3.4.2 Adoptio

Adoption toteutumiseksi vaadittavat aineelliset edellytykset määräytyy adoptioijan ja adoptoitavan lapsen kansallisen lain mukaan. Niiden on myös täytettävä edellytykset, jotka ovat pakollisia kummassakin järjestelmässä kummankin kansallisen lain mukaisesti. Puolisoiden adoptoidessa lapsen yhdessä tai toisen puolison adoptoidessa toisen puolison lapsen vaadittava aineellinen pätevyys määräytyy sen lain mukaan, joka säätelee avioliiton yleisiä vaikutuksia.

Adoption vaikutuksia, adoptioijan ja adoptoitavan lapsen välisiä suhteita sekä adoption purkamista säätelee adoptioijan kansallinen laki. Jos kumpikin puoliso on adoptioija, niitä säätelee avioliiton yleisiä vaikutuksia koskeva laki.

Adoption muoto määräytyy sen valtion lain mukaan, jonka alueella adoptio tehdään.

Katso siviililain 2607–2610 §.

3.5 Avioliitto, avoliitto, muu parisuhde, avioero, asumusero, elatusvelvollisuus

3.5.1 Avioliitto

Avioliiton solmimiseksi vaadittava aineellinen pätevyys määräytyy kummankin tulevan puolison avioliiton solmimisen ajankohdan kansallisen lain mukaan.

Avioliiton solmimisen muoto määräytyy sen valtion lain mukaan, jossa avioliitto solmitaan.

Avioliiton solmimisen oikeudellisia edellytyksiä koskevaa lakia sovelletaan myös avioliiton mitätöimiseen ja mitätöimisen vaikutuksiin.

Avioliiton yleisiin vaikutuksiin sovelletaan puolisoitten yhteisen vakituisen asuinpaikan lakia ja sen puuttuessa puolisoitten yhteistä kansalaisuuslakia. Jos yhteistä kansalaisuutta ei ole, sovelletaan sen valtion lakia, jossa avioliitto on solmittu.

Katso siviililain 2585–2589 §.

3.5.2 Avioliitto ja muu parisuhde

3.5.3 Avio- ja asumusero

Romania soveltaa Rooma III asetusta.

Kansallisen lain mukaan puolisoit voivat valita keskinäisellä sopimuksella jonkin seuraavista avioeroon sovellettavista laeista: sen valtion laki, jossa puolisoilla on yhteinen vakituinen asuinpaikka silloin, kun sovellettavan lain valinnasta sovitaan, sen valtion laki, jossa puolisoilla oli viimeinen yhteinen vakituinen asuinpaikka, jos ainakin toinen heistä asuu siellä vielä silloin, kun sovellettavan lain valinnasta sovitaan, sen valtion laki, jonka kansalainen jompikumpi puoliso on, sen valtion laki, jossa puolisoit ovat asuneet ainakin kolme vuotta, tai Romanian laki.

Sopimus avioeroon sovellettavan lain valinnasta voidaan tehdä tai sitä voidaan muuttaa siihen päivään asti, kun se toimitetaan avioerosta päättävälle vastuulliselle viranomaiselle. Tuomioistuim voi kuitenkin ottaa huomioon vain viimeisimmän puolisoitten sopimuksen ennen ensimmäistä oikeuskäsittelyä, johon asianosaiset on asianmukaisesti kutsuttu.

Jos puolisoit eivät valitse lakia, avioeroon sovelletaan lakia seuraavasti: jos yhteistä vakituista asuinpaikkaa ei ole, sovelletaan sen valtion lakia, jossa puolisoilla on yhteinen vakituinen asuinpaikka erohakemuksen jättöpäivänä, jos ainakin toisella puolisoista on vakituinen asuinpaikka kyseisen valtion alueella avioerohakemuksen jättöpäivänä, sovelletaan sen valtion lakia, jossa puolisoilla on viimeksi ollut yhteinen vakituinen asuinpaikka, jos tämä ei ole mahdollista, sovelletaan puolisoitten yhteisen kansalaisuuden lakia avioerohakemuksen jättöpäivänä, jos puolisoilla ei ole yhteistä kansalaisuutta, sovelletaan puolisoitten viimeisimmän yhteisen kansalaisuuden lakia, jos ainakin toisella heistä on tämä kansalaisuus avioerohakemuksen jättöpäivänä, ja kaikissa muissa tapauksissa Romanian lakia.

Avioeroa koskevaa lakia sovelletaan vastaavasti myös asumiseroon.

Katso siviililain 2597–2602 §.

3.5.4 Elatusvelvollisuus

Elatusvelvollisuuteen sovellettava laki määräytyy Euroopan unionin oikeuden säännösten perusteella (siviililain 2612 §).

3.6 Avio-oikeuden alainen omaisuus

Aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain valitsevat puolisoit (toisen puolison vakituisen asuinpaikan laki valintahetkellä, toisen puolison kansalaisuuden laki valintahetkellä tai avioliiton solmimisen jälkeen ensimmäisen yhteisen vakituisen asuinpaikan laki). Se säätelee julkisuutta ja täytäntöönpanokelpoisuutta koskevia toimenpiteitä suhteessa kolmansiin osapuoliin ja vaihtoehtoisesti tekopaikan lain kanssa avioliittosopimuksen tekemisen edellyttämiä muodollisia edellytyksiä.

Aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain valinnasta voidaan sopia ennen avioliiton solmimista, avioliiton solmimisen yhteydessä tai avioliiton aikana.

Muodolliset edellytykset ovat puolisoitten valitseman aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain mukaiset tai sen paikan lain mukaiset, jossa sopimus on tehty. Jos puolisoit eivät ole valinneet aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavaa lakia, niihin sovelletaan lakia, jota sovelletaan avioliiton yleisiin vaikutuksiin.

Katso siviililain 2590–2596 §.

3.7 Testamentit ja perinnöt

Romania soveltaa asetusta (EU) N:o 650/2012.

Kansallisen lain mukaan perintöön sovelletaan sen valtion lakia, jossa testamentin tekijällä oli vakituinen asuinpaikka.

Henkilö voi valita perintöön sovellettavaksi laiksi sen valtion lain, jonka kansalaisuus hänellä on. Jos sovellettava laki valitaan, se säätelee sovellettavan lain valintaa koskevalla lausunnolla ilmaistun suostumuksen olemassaoloa ja pätevyyttä.

Testamentin laatiminen, muuttaminen tai kumoaminen katsotaan päteväksi, jos asiakirja täyttää sovellettavat muodolliset vaatimukset sinä päivänä, jona se on laadittu, sitä on muutettu tai se on kumottu, tai testamentin tekijän kuolinpäivänä testamentin tekijän kansallisen lain, vakituisen asuinpaikan lain, asiakirjan laatimis-, muuttamis- tai kumoamispaikan lain, kiinteistön sijaintipaikan lain tai perityn omaisuuden siirtomenettelyn toteuttavan tuomioistuimen tai elimen lain mukaisesti.

Jos sovellettavan lain mukaisia perillisiä ei ole, Romanian valtio ottaa haltuunsa Romanian alueella sijaitsevan omaisuuden sen Romanian lain mukaisesti, joka koskee jäämistöä vailla perillistä ja testamentin saajaa.

Katso siviililain 2633–2636 §.

3.8 Kiinteä omaisuus

Sen paikan laki, jossa omaisuus sijaitsee (*lex rei sitae*), säätelee esimerkiksi seuraavia asioita: hallussapitoa ja omistusoikeutta sekä muita omaisuutta koskevia esineoikeuksia vakuudet mukaan lukien; oikeudetonta hallintaa (omistusoikeuden alkamisen jälkeen); omaisuutta, jonka sijainti on vaihtunut, koskevien esineoikeuksien luominen, siirtäminen tai päättäminen (jos on ilmennyt kyseisen oikeuden luonut, sitä muuttanut tai sen mitätöinyt oikeusseikka); (kun tehdään irtainta omaisuutta koskeva kiinnitys sopimus) irtaimen omaisuuden kiinnityksen pätevyys ehtoja, siitä ilmoittamista ja sen vaikutuksia; ilmoitusmuotoja ja irtaimen omaisuuteen liittyvien oikeuksien luomisen muotoja sekä varastettua tai laittomasti maasta vietyä omaisuutta koskevia kannevaatimuksia (varkauden tai maastaviennin ajankohtana tai kannevaatimuksen esittämisen ajankohtana).

Kuljetettavaa omaisuutta koskee sen valtion laki, josta se on lähetetty.

Kuljetusvälinettä koskevien esineoikeuksien luomiseen, siirtämiseen tai lakkauttamiseen sovelletaan sen valtion lakia, jonka lipun alla alus purjehtii, ilma-aluksen rekisteröintivaltion lakia tai raideliikenteen ja maantieliikenteen kulkuneuvoja käyttävän kuljetusyrityksen organisatoriseen asemaan sovellettavaa lakia.

Osakkeiden tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskuun rekisteröidyssä muodossa tai haltijakohtaisina sovelletaan liikkeeseenlaskijana toimivan oikeushenkilön organisatoriseen asemaan sovellettavaa lakia.

Henkisen luomistyön tuotteen tekijänoikeuksien syntymiseen, sisältöön ja päättymiseen sovelletaan sen valtion lakia, jossa tuote on julkaistu ensimmäisen kerran.

Teollis- ja tekijänoikeuksien syntymiseen, sisältöön ja päättymiseen sovelletaan sen valtion lakia, jossa tallettaminen tai rekisteröinti on tapahtunut tai jossa tallettamista tai rekisteröimistä on haettu.

Katso siviililain 2613–2632 §.

3.9 Maksukyvyttömyys

Sovellettavaa lakia koskevat säännökset sisältyvät maksukyvyttömyyttä ja maksukyvyttömyyden ratkaisumenettelyjä koskevaan lakiin nro 85/2014, jolla edistetään asetuksen (EY) N:o 1346/2000 soveltamista.

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Päivitetty viimeksi: 13/04/2018